

ligning af Ejendomsskylden for de faste Ejendomme i Kommunen for den Del af indeværende Regnskabsaar, der falder mellem 1. Juli d. A. og 31. Marts n. A. Den samme Historie vilde saa gentage sig under de følgende Omvurderinger til Ejendomsskyld, der efter den nye Lov skal foretages hvert tredie Aar. Det vilde jo blive en meget stor Ulejlighed for Kommunerne, og jeg tror ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at paalægge Kommunerne en saadan Ulejlighed. Jeg nægter ikke, at det undrede mig noget at erfare, at Ministeriet har givet det Svar, thi der er ikke i den nye Ejendomsskyldlov foretaget nogen som helst Forandring af den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903. Og dens § 23 har, saa vidt jeg ved, ikke hidtil været forstaaet og anvendt paa den Maade, som Ministeriet nu vil have den forstaaet paa. Dersom den af Ministeriet nu hævdede Opfattelse af, hvad den kommunale Skattelov af 1903 paabyder, er rigtig, saa har den Anvendelse, der tidligere har været gjort af Loven paa dette Punkt, altsaa været urigtig, og det skulde dog undre mig, om Ministeriet ikke tidligere havde været bekendt med, hvilken Praksis man har fulgt i denne Henseende.

Ved Ejendomsskyldloven af 15. Maj 1903 blev det, som bekendt, bestemt, at der fra 1. Juli 1904 skulde svares Ejendomsskyld til Staten, og i § 22 i den kommunale Skattelov af samme Dato blev det bestemt, at der skulde svares kommunal Ejendomsskyld fra 1. Januar 1905 og 1. April 1905 henholdsvis for Sognekommunernes og Amtskommunernes Vedkommende — den Gang havde Sognekommunerne Kalenderaaret til Regnskabsaar. I § 38 i samme Lov blev det endvidere bestemt, at alle Kommuner for Fremtiden skulde have Finansaaret til Regnskabsaar, og at Regnskabsaaret 1904 skulde løbe indtil 1. April 1905. Denne Bestemmelse kom imidlertid — jeg husker det saa godt — i allersidste Øjeblik ind i den kommunale Skattelov under Behandlingen i dette høje Ting, og det blev da overset, at den naturlige Følge af, at denne Bestemmelse kom ind, maatte være, at man saa ikke paalagde Sognekommunerne at begynde med Paaligningen af Ejendomsskyld den 1. Januar 1905, men først den 1. April 1905. Denne Rettelse blev ikke foretaget, men jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at der trods Lovens klare Paabud om at begynde fra 1. Januar 1905 i Sognekommunerne at paaligne efter Ejendomsskyld en Del af de faste Ejendomsskatter dog ikke er een Kommune, der begyndte før den 1. April 1905.

Men da man tidligere har forstaaet og anvendt den kommunale Skattelovs § 23, 1ste Stykke, saaledes, at man kunde vente med at paaligne efter de nye Værdier til Begyndelsen af det første efter Vurderingen kommende Regnskabsaar, synes jeg ikke, der kan være noget i Vejen for nu at følge samme Fremgangsmaade, da § 23 i den kommunale Skattelov, som allerede nævnt, er ganske uforandret. Derimod synes jeg, der kan indvendes adskilligt mod at følge den af Ministeriet nu anbefalede Fremgangsmaade. Dels vilde dette være i Modstrid med den tidligere Praksis, dels vilde det paabyrde de kommunale Raad en meget stor Ulejlighed, dels ser jeg heller ikke, at det er nødvendigt efter Lovens Ordlyd. Jeg kan ikke se, at der er noget til Hinder for at forstaa § 23, 1ste Stykke, i den kommunale Skattelov af 1903 saaledes, at det ikke er før ved den første almindelige Ligning af kommunale Skatter, at de ved den nye Skyldvurdering fastsatte Værdier skal lægges til Grund, for der staar jo intet i Loven om, at den kommunale Ejendomsskyld skal svares fra samme Tidspunkt som Statsejendomsskylden, tværtimod, der staar, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, det modsatte.

Da nu Indenrigsministeriet imidlertid har givet det Svar, som det har givet, til Gladsakse Sogneraad, er det dog vist nødvendigt, at der foretages en Lovændring, om man skal blive ved den gamle Praksis, og da jeg er enig med den ærede Forslagsstiller i, at man nødvendig skal ind paa en ny Praksis i denne Henseende, kan jeg ganske billige Tanken i det foreliggende Lovforslag. Hvad det formelle angaar, maa jeg dele de Indvendinger, som den højtærede Minister fremførte. Jeg ser ogsaa saaledes paa Lovforslaget, at dersom det vedtages i den foreslaaede Skikkelse, vil der ikke komme til at staa andet i den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903 § 23, end der i Forvejen staar i Loven, naar man sammenholder § 23 med §§ 22 og 38. Men dette er jo kun en Formalitet, og naar vi er enige om det reelle, kan vi sikkert ogsaa let blive enige om det formelle.

Jeg skal endnu gøre opmærksom paa, at da der i 1909 foregik en almindelig Omvurdering til Ejendomsskyld, fandt man, saa vidt jeg ved, intet Sted paa, at de nye Værdier skulde lægges til Grund for Paaligning af Ejendomsskyld til Kommunerne fra 1. Juli 1909, fra hvilket Tidspunkt de skulde lægges til Grund for Paaligning af Statsejendomsskyld. Man forholdt sig sikkert alle Vegne saaledes, at man først